

af 72 Aar, han har tilbagelagt en Tjenestetid som Officeer af 56 Aar; hans Tjeneste har til enhver Tid været hæderlig, og han har derhos havt den Lykke, at Leilighed har været givet ham til at udmærke sig fremfor mange Andre, og jeg maa sige, at han har grebet denne Leilighed med Begjærlighed og benyttet den vel. Jeg behøver ikke at omtale Lundings Forsvar af Fredericia i 1849 og hans senere Forhold i samme Fæstning. Der er til hans Navn knyttet Grindringer om en meget bestemt kraftig Optræden, som ganske vist ikke er eneستاende, men som fortjener megen Anerkjendelse og gjør, at der er noget Forfriskende ved at tænke paa hans Virksomhed som Militair. Det vil erindres, at den Maade, hvorpaa han forsvarede Fredericia, gjorde det muligt at samle Hæren til Slaget ved Fredericia, en af vore smukkeste Geirvindinger. Jeg troer derfor, at det vil være denne Forsamling kjær, ligesom jeg troer det har været det andet Thing velkomment, at kunne hde denne hæderlige Veteran en Anerkjendelse, og jeg skal derfor paa det Bedste anbefale Forslaget til det ærede Things Velvilie.

Hasle: Det er ikke for at anbefale dette Forslag, at jeg tager Ordet; thi jeg troer langtfra det behøver denne Anbefaling for at gaae igjennem Thinget. Det er kun i Anledning af den høitærede Ministers Udtalelse, at jeg skal erklære, at jeg med Glæde stemmer derfor, og at jeg er overbevist om, at Thinget samstemmer med mig deri.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges eenstemmig med 45 Stemmer.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af „Forslag til Lov om extraordinairt Pensionsstillæg for endeel affledigede Officerer m. Fl., der forinden deres Udnævnelse have været fast ansatte som Underofficerer.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp.

1751—52. Trede Behandling i Folkethinget i dettes Tidende, Sp. 1759.)

Krigsministeren: Det foreliggende Lovforslag gaaer ud paa at tilstaae endeel affledigede Officerer samt en Intendant, Krigssecretair Rørup, et Tillæg til deres Pension af et Beløb af 100 Rb. for hver. Et stort Fleertal af de Paagjældende havde tilbagelagt en hæderlig Tjenestetid som Underofficerer og vare i Spidsen for deres Klasse, da de udnævntes til Officerer. Som Officerer deeltog de i Krigen 1848, 49 og 50 og tjente fremdeles under Fredsperioden og atter i sidste Krig, men affledigedes da efter Fredslutningen. Ved deres Affledigelse kunde man imidlertid efter Pensionsloven ikke beregne deres Pension efter anden Tjenestetid end den, de havde tilbagelagt som Officerer; den Tid, de havde tjent som Underofficerer, kom dem aldeles ikke til Gode, og Følgen deraf har været, at de ere blevne særdeles uheldigt stillede. Dette er et Misforhold, som synes at være meget uretfærdigt mod disse hæderlige og fortjente Mænd. Forslaget gaaer nu ud paa at tilstaae dem Alle et Tillæg af 100 Rb. hver, hvorved deres Pension vil komme til at udgjøre omtrent to Trediedele af det Beløb, som kunde tages i Betragtning ved Pensionsberegningen, og det er endda kun et meget bestemt Udkomme, som man derved vil sikke disse Mænd. De have indtil den 1ste Januar d. N. oppebaaret midlertidigt Pensionstillæg efter Loven af 11te Mai 1866. Nu gaaer Forslaget ud paa, at dette Tillæg af 100 Rb., som er omtrent af samme Størrelse som det Pensionstillæg, som de have tabt den 1ste Januar, tilstaaes dem fra samme Dato, saa at de ikke komme til at lide nogen Formindstelse i den Indtægt, som de have havt i de sidste Aar. De Paagjældende have, som jeg bemærkede, havt en mere end thveaarig Tjenestetid som Underofficerer, og betragtedes, dengang de udnævntes til Officerer, som fortrinlige i deres Klasse. — Som jeg allerede har anthydet, omfatter Lovforslaget foruden disse Officerer en Intendant, som vel ikke ganske er i samme Klasse som hine, idet han ikke er forfremmet til nogen høiere militair Charge, men derimod til en Intendantpost, men